

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 47 maart 2020

MARTINUS

OVER MIJN
BESCHRIJVING
VAN DE GROTE
ANALYSES VAN
HET LEVEN
(1/2)

SAM ZINGLERSEN (#3)
uit: *Martinus, zoals wij hem ons
herinneren*

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

3 Over mijn beschrijving van de grote analyses van het leven (1/2)

Martinus

16 Sam Zinglensen (#3) uit: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

COLOFON

© 2020 Martinus Instituut, Kopenhagen,
Denemarken
Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v.
Gerard Oude Groen)
Layout: Jan de With, Asperen
Druk: Happy Copy, Kopieer- & Printservise,
Den Haag

Een uitgave van:
Stichting Martinus Centrum
Bautersemstraat 42
2518 PC Den Haag
tel. (070) 383 11 48 of (0570) 600 447
info@martinuscentrum.nl
www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €20,00
Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.
IBAN: NLI7INGB 0002 6646 92 - BIC: INGBNL2A

*Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na
schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.*

MARTINUS

OVER MIJN BESCHRIJVING VAN DE GROTE ANALYSES VAN HET LEVEN

1. Inleiding

1/2

Net zoals bij mijn vorige lezingen kon ik me ook bij mijn lezing in Borups Højskole op 22 oktober (1934) verheugen in de ontmoeting met een groot en vriendelijk gehoor. Mijn vreugde was des te groter, omdat ik niet blind ben voor het geduld en de inspanning die het mijn toehoorders kost om de grote en diepgaande onderwerpen in mijn lezingen te volgen. Het zou natuurlijk gemakkelijker voor hen zijn, als ik niet zoals het geval is de grote analyses van het leven voor mijn lezingen zou kiezen, maar mij aan meer alledaagse en kleine onderwerpen zou houden, die dichter bij de horizon en het gebruikelijke denkvermogen van mijn toehoorders liggen. Mijn lezingen zouden dan meer in de richting van tijdverdrijf gaan dan in die van onderwijs, en dan zou mijn

gehoor misschien nog groter worden, omdat de intellectuele voorwaarden om mij te begrijpen in dat geval minder veeleisend zouden zijn. Maar het is nu eenmaal niet mijn missie om amusement of berekende sensatie te brengen of om onderwerpen te verklaren waarvoor al bij voorbaat een overproductie aan verdieping en uitleg bestaat. Ik heb daarentegen de moeilijke taak gekregen om tot de absoluut *hoogintellectuelen* te spreken. Onder *hoogintellectuelen* moeten individuen worden verstaan die *een buitengewoon groot materiaal aan 'gevoelservaringen' bezitten met een overeenkomstige zin voor logica.*

Werkelijk hoogintellectueel is een wezen met enkel *intelligentie-ervaringen* beslist niet. Het kan natuurlijk in puur materieel opzicht buitengewoon hoog ontwikkeld zijn, zowel doctor als professor zijn, en we moeten hun natuurlijk alle respect tonen die hun toekomt, maar hoogintellectueel in absolute zin is zo iemand niet. Zijn gebrek aan gevoelservaringen maakt dat het met zijn grote rationele kennis soms zelfs enorm primitief kan zijn.

2. De gevoelsmens en de intelligentiemens

Wat wordt eigenlijk onder intelligentie-ervaringen verstaan? En wat wordt onder gevoelservaringen verstaan?

Onder *intelligentie-ervaringen* wordt alle kennis verstaan die door berekening, door lezen en door onderwijs verkregen wordt. Het spreekt vanzelf dat een mens veel kennis kan vergaren op grond van deze drie factoren; maar deze kennis is, ook al bereikt die zijn hoogtepunt in een doctors- of professorstitel, geen absolute of uiteindelijke kennis als het gaat om de *eeuwige waarheden*, dat wil zeggen *de werkelijke basisanalyses van het heelal, de onsterfelijkheid van het individu, het ontstaan van het lot en het mysterie van de liefde en van het scheppingsvermogen.* Met betrekking tot de werkelijke ken-

nis over deze dingen is *het intelligentiewezen* een onwetend wezen, is het een primitief wezen, met name omdat de genoemde realiteiten onmogelijk met alleen de intelligentie of het verstand beleefd kunnen worden. De beleving van deze realiteiten vibreert in energievormen die alleen door een gewaarwording of een gevoel beleefd kunnen worden, waardoor deze realiteiten geen *intelligentie-ervaringen* maar *gevoelservaringen* zijn. Net zoals *intelligentie-ervaringen*, wat in dit geval wil zeggen *theorieën*, niets betekenen voor een individu dat niet het vermogen heeft om ze te gebruiken of er consequenties aan te verbinden, zo hebben ook *gevoelservaringen* geen waarde of betekenis voor individuen die eveneens niet de intelligentie hebben om er de juiste conclusies uit te trekken. Dat heeft tot gevolg dat een zuiver *gevoelsmens* ook niet tot de werkelijke analyse van de eeuwige waarheden kan komen. Hij verschilt echter hierin van de *intelligentiemens* dat hij zich juist met de genoemde waarheden bezighoudt en zeer *religieus* is, maar zijn inzicht, opvatting en uitspraken kunnen zich niet meten met een absoluut waarachtige, logische of rationele analyse. Omdat zijn gevoelservaringen op grond van zijn ontoereikende intelligentie of zin voor logica een inzicht of opvatting in zijn bewustzijn vormen die in feite onlogisch is, verschijnt zo'n individu, zonder het zelf te weten, als *fanaticus*. Het beweert dat zijn vermeend juiste en onfeilbare opvatting of belijdenis absoluut *enig zaligmakend* is, en toont tegelijkertijd een allesoverheersende intolerantie tegenover elke andere opvatting of analyse die van zijn eigen inzicht afwijkt. En omdat het geen ontwikkelde intelligentie of ontwikkeld analytisch vermogen heeft, zal zijn intolerantie of ergernis ten opzichte van elke andere opvatting in het geheel niet beïnvloed worden of afnemen hoe logisch en in harmonie met de waarheid of werkelijkheid die andere opvatting ook mag zijn.

3. De hoogintellectuele mens

Zoals we hier gezien hebben, kan noch intelligentie alleen, noch gevoel alleen toegang bieden tot het 'zien van God', dat wil zeggen tot de juiste opvatting over of het juiste inzicht in de eeuwige waarheden. Daar is een heel andere bewustzijnssamenstelling voor nodig. Zo komen we bij een derde soort individuen, namelijk individuen die ervaringsmateriaal op gevoelsgebied bezitten dat door een zodanig aangepaste zin voor logica of heldere intelligentie gereguleerd of beheerst wordt, dat ze hierdoor het leven en de toestand, het verdriet en de vreugde, het lijden en ongeluk van andere wezens in hun eigen bewustzijn kunnen voelen. Wezens die zich in hoge mate tot deze toestand ontwikkeld hebben, die in zijn culminatie hetzelfde is als de onwankelbare basis voor het absolute geluk, namelijk *de alliefde*, kunnen geen gedachte, handeling of beweging manifesteren zonder tegelijkertijd de gevolgen ervan op de

omgeving te voelen. Ze voelen dus dat datgene wat andere levende wezens pijn doet, henzelf pijn doet en ze kunnen daarom in de mate waarin dit gevoel zich aandient niemand kwaad doen. Ze kunnen niet doden, omdat ze in veel te hoge mate de dolk in hun eigen borst voelen. Ze helpen zelfs het kleinste diertje of wezen uit dreigend levensgevaar met hetzelfde respect en met dezelfde vreugde en liefde, als was het een kind van hun eigen soort. Ze zijn als het ware *een openbaring van God, geschapen naar zijn beeld, als zijn gelijkenis* geworden (Gen. 1:26).

Zulke wezens hebben dus het vermogen om vibraties te voelen of gewaar te worden op gebieden waarop de meeste mensen op aarde nog meer of minder gevoelloos en daarom in overeenkomstige mate op die gebieden nog slapende wezens zijn. De eerstgenoemde wezens doen daarom door hun ontwikkelde gevoelsvermogen en hun overeenkomstige zin voor logica dagelijks ervaringen op op gebieden waarop andere wezens, zoals gezegd, nog min of meer slapen, en ze worden daardoor ook geoefend in het nadenken of in het trekken van conclusies waarvoor de meerderheid van de aardegebonden, grove, materialistische wezens, als gevolg van hun nog primitieve manier van voelen op en denken over bovenfysieke gebieden, totaal geen begrip zal hebben, helemaal los van hoezeer deze wezens op zuiver fysieke gebieden ook als wetenschappers beschouwd moeten worden. Juist daarom zijn we genoodzaakt de eerstgenoemde wezens terecht als de *hoogintellectuelen* te beschouwen.

4. Hoogintellectualiteit oftewel het één zijn met de Vader

Een *hoogintellectueel* wezen is dus in absolute zin een individu dat het leven van alle andere wezens in zijn eigen innerlijk voelt pulseren en dit gevoel tegelijkertijd met een

aan dat gevoel gelijkwaardige intelligentie onder controle kan houden, zodat zijn manifestatie in volledige harmonie met de eeuwige wetten van het leven tot stand komt. Het heeal is bij wijze van spreken identiek geworden met zijn eigen organisme. Het voelt zich één met de Vader.

Zich één met de Vader voelen wil dus zeggen zo'n ontwikkeld gevoelsvermogen en zo'n hoge intelligentie of zin voor logica hebben dat men zich in geen enkel geval superieur aan de eeuwige wetten voelt en in die blinde superioriteit ertoe komt om negatieve kritiek op en weerstand tegen deze wetten uit te oefenen, maar juist met volledig wakker dagbewustzijn het leven beleeft als identiek met het eeuwige feit *dat alles zeer goed is* (Gen. 1:31), en dat men in de allerdiepste zin van het woord in overeenstemming hiermee met heel zijn ziel en geest uitroept: *'Vader, niet mijn wil maar uw wil geschiede'* (Luc. 22:42).

Hoogintelleueel zijn is dus hetzelfde als – niet op grond van geloof maar op grond van absolute kennis – rusten in de goddelijke geborgenheid, die op haar beurt de enige onwankelbare en daarom absoluut hoogste en ware geborgenheid in het bestaan is.

5. De volmaakte opvatting over een primitief gedachtenklimaat

Om negatief over iets te spreken, om iets te vervloeken en het bijvoorbeeld *duivels, werk van de duivel, het kwaad, de straf van de hel, goddeloos of Satansgebroed* te noemen, getuigt van een gedachtenklimaat dat alleen kan voorkomen bij individuen die wel het gevoel hebben om de aanwezigheid van deze realiteiten in het dagelijks leven waar te nemen, maar die te weinig intelligentie of zin voor logica bezitten om te onderscheiden dat deze realiteiten in hun ware

identiteit een onmisbare schakel zijn in het goddelijke scheppen van de mogelijkheid om de hoogste liefde te manifesteren, waardoor de genoemde realiteiten in de eeuwige wereldorde de pilaren zijn waarop de brug van het licht door het gehele leven en bestaan rust. Als gevolg van het gebrek aan deze zin voor logica is het zicht van deze wezens op de werkelijke waarheid ook gebrekkig geworden.

De veredeling die het werkelijke inzicht in de ware identiteit van de genoemde realiteiten als onmisbare plan- of doelmatige schakels in de goddelijke schepping van de liefde of als het fundament of de basis van het licht tot gevolg heeft, ontbreekt bij deze wezens volledig. Hun opvatting over de absolute werkelijkheid van de gebeurtenissen wordt zodoende *een valse voorstelling, gebaseerd op een onedele gevoelsbeleving*. Omdat een onedele gevoelsbeleving weer hetzelfde is als *liefdeloosheid* wordt duidelijk dat de benoeming van de besproken realiteiten ook liefdeloze uitdrukkingen zijn. De benamingen: ‘het kwaad’, ‘de straf van de hel’, ‘Satansgebroed’ enzovoort, en de opvatting dat de individuen van wie vermoed wordt dat ze onder deze realiteiten vallen, natuurlijk moeten *branden, gepijnigd moeten worden* of alle *ergste straffen van de hel* moeten ondergaan, vertegenwoordigt een gedachtenklimaat dat niet bepaald inspireert om *de rechterwang toe te keren als men op de linker geslagen wordt*

(Matth. 5:39). Het is een gedachtenklimaat dat meer met haat dan met liefde te maken heeft. Maar omdat het voorkomen ervan toe te schrijven is aan te weinig intelligentie in verhouding tot gevoel, dat wil zeggen aan onwetendheid, bij het betreffende individu, is hier duidelijk te zien dat dit individu onmogelijk *hoogintellectueel* kan zijn, ongeacht hoeveel graden in kennis het op andere gebieden ook mag bezitten. Het inzicht van de zoon van God: ‘Want zij weten niet wat zij doen’ (Luc. 23:34), openbaart zich hier duidelijker dan in enig ander geval als een *hoogintellectuele* opvatting.

6. Over het begrip ‘Gods wegen zijn onnaspeurlijk’

Hoogintellectueel zijn is dus hetzelfde als *alliefdevol* zijn, wat hetzelfde is als *met begrip alles en iedereen lief hebben*. Zo iemand kan niet bekritisieren, negatief denken of iemand of iets slecht handelen, juist omdat hij feitelijk *God* als de diepste oorsprong in elke vorm van manifestatie, in elke vorm van schepping en in elke vorm van beleving *voelt en ziet*.

Een opvatting die God slechts ten dele als de oorsprong van de totale schepping erkent, die ontkent dat de Godheid de oorsprong is van alles wat degene met deze opvatting als *onvolmaakt, verkeerd, slecht, lelijk of onaangenaam* moet voorkomen, en die deze realiteiten aan een of meer van God gescheiden zelfstandige oorsprongen toeschrijft, ontbeert volledig elk intellectueel inzicht in de werkelijke analyses en wetten van het scheppingsmysterie. De bedenkers en aanhangers van zo’n opvatting kunnen de absolute waarheid ervan als een uitdrukking van de hoogste rechtvaardigheid en liefde ook niet op een mathematische manier aantonen of onderbouwen en hebben dit gebrek moeten compenseren met het geestelijke ‘verdovingsmiddel’: ‘Gods wegen zijn onnaspeurlijk’ (Rom. 11:33). Onder invloed van de door dat middel veroorzaakte inbeelding of hypnose komt hun

onvolmaakte gevoel tot uiting in onbegrip, verontwaardiging of haat jegens wezens die werkelijk talent beginnen te krijgen om *Gods wegen te kunnen naspeuren*.

7. Een inzicht dat de suggestie wekt van geloof in de dood in plaats van in het leven

Omdat er achter de eerder genoemde uitdrukkingen zoals het ‘kwaad’, de ‘straf in de hel’, ‘Satansgebroed’ werkelijke realiteiten bestaan, zij het in een heel andere betekenis dan die welke door liefdeloze wezens voorgesteld wordt, zullen de individuen die het bestaan van deze realiteiten geheel ontkennen – die zelfs de Godheid en alles wat bovenfysiek genoemd kan worden geheel ontkennen – evenmin als hoogintellectueel beschouwd kunnen worden. Hun ontkenning wijst namelijk op een volledig gemis aan materiaal in de vorm van gevoelservaringen. Door dit gemis leven ze in de veronderstelling dat de oplossing van het raadsel van het leven in *maten, gewichten en trillingen* te vinden is. Ze weten dus helemaal niet dat hun inzicht hemeltemgend in disharmonie is met de werkelijkheid. Als de oplossing van het levensraadsel daadwerkelijk in *maten, gewichten en trillingen* te vinden was, zou er slechts *materie* of *stof* bestaan, zouden er slechts *chemicaliën* bestaan.

Maar hebben we ooit gezien dat materie, een verzameling stoffen of een combinatie van chemicaliën ertoe gebracht kan worden om zelfstandig te denken en berekeningen of analyses te maken? Kan een machine uitgevonden en gemaakt worden zonder een levend ‘iets’ met de intelligentie en kennis die een voorwaarde zijn voor het manifesteren van de uitvinding? Onmogelijk! Van elk ding wordt een schepper voorondersteld. Een onderzoek dat de oplossing van het mysterie van het leven in *maten, gewichten en trillingen* wil vinden, kan in reëel opzicht onmogelijk weten-

schappelijk zijn, omdat het – ook al zijn de betreffende individuen zich dat zelf niet bewust – immers berust op een voorstelling of opvatting die *de dingen vanzelf laat ontstaan*; een opvatting die een schepping accepteert zonder schepper, een opvatting die van de stof de hoogste oorsprong van het bestaan maakt en die zodoende de suggestie wekt van geloof in de dood in plaats van in het leven.

8. De materialistische onderzoeker en de alliefde

Het spreekt vanzelf dat zulke wezens in absolute zin ook niet hoogintellectueel te noemen zijn, ongeacht hoezeer ze vertegenwoordigers genoemd moeten worden van de moderne wetenschap, die als antwoord juist alleen maten, gewichten en trillingen heeft. Dit is niet gezegd om de genoemde wetenschap te kleineren – ik heb immers in eerdere geschriften gezegd dat zij het begin van de heilige geest of van de enige ware en absolute kennis is – maar om de waarheid of de eigenlijke relatie te benadrukken en om er daarmee aan bij te dragen om een einde te maken aan de suggestie die, in de vorm van blind vertrouwen in de aardse wetenschap op gebieden waarop zij geen capaciteit vertegenwoordigt, het materialisme modern maakt, en die nieuwe hypnotiserende dogma's voortbrengt die tot op zekere hoogte nog naïefer en primitiever zijn dan de gehate religieuze dogma's. Laatstgenoemde dogma's zijn toch op een bepaalde manier in die zin in harmonie met de logica of de werkelijkheid dat ze een schepper achter het geschapene stellen, terwijl de wetenschappelijke dogma's in niet geringe mate alles afwijzen wat buiten het bereik van de gebruikelijke wetenschappelijke meetinstrumenten ligt. De wetenschap weet niet dat de *Schepper* nooit ofte nimmer door een microscoop of telescoop te zien zal zijn en dat deze instrumenten alleen maar een verder weg gelegen beeld niet van

Hem maar van zijn voortbrengselen laten zien. Onderzoekers van de hier genoemde categorie begrijpen dus nog niet dat de *Schepper* alleen zichtbaar kan worden met behulp van één enkel *instrument* van een geheel andere aard: namelijk de *alliefde*, dat als enige ingesteld kan worden op de golflengte die de *Schepper*, *de eeuwige oorsprong van het leven of de grote oplossing van het raadsel van het bestaan* rechtstreeks kan ontsluiten.

10. Het talent om de Godheid of het heelal te kunnen beleven

Zoals we hieraan kunnen zien, is er dus een talent voor nodig om *God* te kunnen *zien*, om *het werkelijke wereldbeeld* te kunnen beleven en om de grote oplossing van alle raadsels: *het levende Iets*, te zien. Dit talent is identiek met het vermogen om onpartijdig waar te nemen. Iedere partijdigheid leidt er namelijk direct toe dat de opvatting over het individu een te sterke voorkeur heeft voor het favoriete gebied en het niet favoriete gebied in overeenkomstige mate afstoot. Zijn onderzoek *ziet* details *door de vingers* die iets onaangenaams over hem onthullen en overdrijft de details die het tegenovergestelde laten zien. Zo'n individu kan onmogelijk voor honderd procent de waarheid vertegenwoordigen. Het talent om de Godheid of de grote analyses van het heelal te beleven vereist dus een volledig evenwicht in de ziel, in de gedachten, in het bewustzijn.

11. Sympathieën en antipathieën

Wat roept deze hinderlijke onevenwichtigheid dan op? Zoals uit het bovenstaande blijkt, wordt die veroorzaakt door een veel te overdreven aantrekking en afstoting. Maar

wat zijn aantrekking en afstoting in dit verband dan? Tja, die zijn net als alle andere voor- en tegenspoed in het leven *elektrisch* van aard. Omdat aantrekking en afstoting hetzelfde zijn als het voelen van sympathie voor of antipathie tegen het een of ander in de omgeving en in het dagelijks leven van het individu, zullen de genoemde realiteiten in feite identiek zijn met een soort hogere vorm van een werkelijk *magnetische* functie tussen het *Zelf* en het object van de sympathie of antipathie. Deze *magnetische* functie – de aantrekking en afstoting – is net zoals al het andere in het bestaan onderhevig aan bepaalde wetten. Als deze functie daarvan afwijkt, zal dat direct tot een overeenkomstige disharmonie leiden, die in de ziel of het bewustzijn van het betreffende individu tot uiting komt in de vorm van onbalans. Deze onbalans kennen we in het dagelijks leven onder meer als verliefdheid, hebzucht, machtsbegeerte, ijdelheid en dergelijke. Deze realiteiten zijn allemaal een teken van een te groot verlangen of een te grote sympathie voor het betreffende object, dat wil zeggen dat het uiten van deze te sterke sympathie door het individu een energie- of krachtverbruik vereist dat groter was dan van nature nodig. Dit teveel aan kracht moet het betreffende individu dan op andere gebieden tekort komen, waardoor het op deze gebieden niet de magnetische aantrekking kan uitoefenen die door de natuur bedoeld is. Op deze gebieden wordt de sympathie van het individu overeenkomstig zwak of gebrekkig. Dit gemis aan hogere kracht of energie kan soms zo aanzienlijk zijn dat het individu hier volledig tekort schiet en totaal geen sympathie op de betreffende gebieden voelt. Waar geen sympathie bestaat, kan alleen maar antipathie zijn en deze antipathie manifesteert zich via het bewustzijn van het individu bijvoorbeeld in de vorm van haat, drift, intolerantie of kwaadsprekerij.

12. Geestelijk evenwicht en de eeuwige vrede, de heilige geest of de grote geboorte

Mettertijd geven deze onevenwichtige toestanden een repercussie naar het individu in de vorm van vermindering en lijden. De eeuwige wetten steunen af op evenwicht, dat wil zeggen naar de beleving van de grondtoon van het heelal: *de eeuwige vrede*, door het individu. Dit is hetzelfde als de eigen evenredige verdeling van de energieën naar de juiste plaatsen door de natuur en geeft het individu de in *Livets Bog* besproken beleving van *de grote geboorte*, die weer hetzelfde is als de in de Bijbel beschreven permanente overschaduwing door de Heilige Geest. Als het individu in die toestand geraakt, ontbreekt het hem niet aan energieën om het leven in de gegeven gevallen voor honderd procent te beleven, omdat het in andere gevallen energie verspild heeft voor de beleving van het leven of daar teveel energie voor gebruikt heeft. De laatste vorm van beleving kon ook niet voor honderd procent correct worden, omdat deze door de te grote energieontplooiing noodzakelijkerwijs te sterk, wat hetzelfde is als overdreven, geweest was. Door de onbalans oftewel te veel of te weinig sympathie kan het individu onmogelijk het normale gevoel van zijn eigen aanwezigheid in het heelal beleven. Dit normale gevoel is onder andere hetzelfde als de beleving van de oplossing van het mysterie van zijn eigen Ik, het identiek zijn met het onsterfelijke leven van de Godheid en de totale manifestatie van het heelal als de onwankelbare, allesomvattende liefdesopenbaring van de Godheid.

Wordt vervolgd.

Uit het boek: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

.....

Martinus zoals ik hem gekend heb

SAM ZINGLERSEN

#3

In de jaren dertig van de twintigste eeuw, toen het Martinus Centrum nog maar een klein vakantieoord was, woonde er in een oude boerderij in Klint een arme, kinderrijke familie. De man was steenhouwer. Iedere maandag fietste hij vroeg in de ochtend de lange weg naar 'Griben', het uiterste puntje van Sjællands Odde. Hier had hij zijn dagelijkse arbeid, en pas zaterdagavond kon hij dezelfde weg terug fietsen met zijn bescheiden weekloon. Zijn vrouw kreeg al het geld, en zij moest zich altijd tot het uiterste inspannen om er mee rond te komen. Vanwege hun grote kinderschaar waren er veel monden die gevuld moesten worden.

Martinus was enigszins op de hoogte van hun moeilijke situatie, en hij zorgde ervoor dat de vrouw iets kon bijverdienen met wat schoonmaakwerk in het vakantieoord.

Soms was het loon van de man niet genoeg op grond van

ziekte of werkloosheid, en dan was de situatie bijna hope-
loos.

Op een avond toen de vrouw zwaar gedeprimeerd was, maakte ze een wandeling langs de zee. Zij had in hoge mate hulp en troost nodig. Plotseling dook Martinus op. Hij liep een lang stuk met haar mee, terwijl zij haar hart uitstortte en over haar zorgen en bekommernissen vertelde. Hij troostte haar, en zij merkte hoe een gevoel van warmte en optimisme naar haar toestroomde. Toen Martinus haar thuisgebracht had, waren haar neerslachtigheid en depressie helemaal verdwenen. Maar toen ze hem wilde bedanken voor het samen oplopen, was hij plotseling verdwenen. Het was alsof hij door de aardbodem verzwolgen was.

Toen zij de volgende morgen de woning van Martinus bij Villa Rosenberg binnenkwam om schoon te maken, hoorde zij, dat Martinus de hele avond in zijn werkkamer aan de typemachine gezeten had. Hij had aan haar zitten denken, en was dus niet fysiek aanwezig geweest, toen zij met hem langs de zee liep.

Op een zomeravond had ik Martinus en een paar vrienden uitgenodigd voor de ‘Cirkusrevy’ in Dyrehavsbakken (pret-park bij Kopenhagen, vert.). Een van de hoofdspelers was de bekende revuester Ludvig Brandstrup. Omdat de revue die avond maar slecht bezocht was, was het moeilijk voor de spelers om de juiste stemming op te roepen. Maar Martinus, die samen met ons op een van de voorste plaatsen zat, was niet zuinig met bijval. Hij applaudisseerde na ieder nummer hartelijk en krachtig.

Brandstrup moet de hartelijke en sympathieke uitstraling die van Martinus kwam hebben kunnen voelen, want toen de voorstelling voorbij was, kwam hij naar hem toe, gaf hem de hand en zei: “Bedankt voor uw hulp!”

Verscheidene keren hielp Martinus om een ‘jubileumseik’ te planten die 1000 jaar zou kunnen staan.

Op de ene foto is Martinus de boom aan het planten in mijn tuin naast het Martinus Instituut. De andere foto is van Moskildvad, het geboortehuis van Martinus, bij Sindal.

Martinus heeft bovendien een eik geplant bij ‘Fyrrebakken’ (zomerboerderij van Sam tegenover Villa Rosenberg, vert.) in Klint.

Op een zomerdag, toen Martinus in het vakantieoord in Klint verbleef, hoorde hij, dat een van zijn oude bekenden in Kopenhagen overleden was. De betreffende persoon was lang ziek geweest en had nu een eind aan zijn leven gemaakt. Martinus wist dat de dochter van de overledene in het vakantieoord verbleef, en dat zij erg verdrietig en terneergeslagen was over wat er gebeurd was. Zij geloofde dat iedereen die zich van het leven beroofde door een bijzonder onaangenaam vagevuur moest. Martinus nodigde haar uit op Villa Rosenberg, waar hij verbleef. Hij wilde haar graag troosten en geruststellen, en ze hadden in zijn kamer een gezellig gesprek bij een kop thee. Maar plotseling werd Martinus afwezig – het was alsof hij in trance was gegaan. Kort daarop begon hij hartelijk te lachen, en toen was hij weer met zijn bewustzijn bij haar terug. Het jonge meisje zag er een beetje confuus uit, maar Martinus kon

haar vertellen hoe het nu met haar vader in de geestelijke wereld ging. Zij hoefde zich absoluut geen zorgen te maken over het lot van haar vader. Hij was nu herenigd met oude vrienden, en het was lang geleden dat hij het zo genoeglijk en plezierig gehad had.

Dat er bij al zijn dagelijkse doen en laten altijd over de veiligheid van Martinus gewaakt werd door oplettende beschermgeesten, daar zijn vele voorbeelden van.

Toen Denemarken begin april 1940 werd bezet door Duitse nazitroepen, was het niet altijd ongevaarlijk om over straat te lopen. Toen Martinus op een avond over Nørrebrogade liep en een zijstraat wilde inslaan, dook er plotseling iemand op. Hij raadde Martinus aan een andere weg te nemen, die veiliger was. Martinus nam zonder dralen de waarschuwing aan, maar toen hij de man wilde bedanken was die plotseling verdwenen. Hij leek van de aardbodem verdwenen. Kort daarna hoorde Martinus zwaar geweervuur uit de straat waarvoor hij gewaarschuwd was.

Op een avond liep Martinus door een straat ergens in Frederiksberg. Hij wilde oversteken naar de andere kant van de straat, maar omdat hij in gedachten verzonken was, vergat hij op te letten waar hij liep. Op het moment dat hij van het trottoir op de rijbaan wilde stappen, raakte zijn ene voet verlamd. De verlamming duurde maar een paar seconden, maar het was genoeg om te verhinderen dat hij geraakt werd door een auto die op hetzelfde ogenblik voorbij suisde.

In het grote gebouw aan de Mariendalsvej, waar Martinus vanaf het begin van de jaren veertig van de twintigste eeuw woonde, en waarin het Martinus Instituut gevestigd was, placht hij iedere avond, voordat hij ging slapen, een ronde te maken om te controleren of alles in orde was, en dat overal alles gesloten en het licht uitgedaan was. Soms

gebeurde het, dat hem, wanneer hij op weg naar de kelder was, te binnen schoot dat hij vergeten was het licht op de trap aan te doen. Maar voordat hij zich kon omkeren om op het contact te drukken, hoorde hij een kort klikje, en werd het licht door een van zijn vele ‘onzichtbare medehelpers’ aangedaan.

In de loop der jaren nam Martinus zeven maal de uitnodiging aan om naar IJsland te komen, waar hij lezingen gaf in Reykjavik en Akureyri. Hij was ontroerd over de geweldige trouw en liefde, die hij daar altijd ondervond:

“Ik werd door het stralende goud van de middernachtzon en naar maanlandschappen in de uitgestrekte woestenij van de lavavelden gereden. Ik zag het verblindende licht van de gletsjers in de hemel verdwijnen, en keek naar beneden in het gloeiende binnenste van de vulkaan Hekla. Ik beleefde het pulseren van de psychische krachten van de grote onbewoonde uitgestrekte vlakten tussen de bergen. Ik zag de warme geisers en vele andere zeldzame verschijnselen.

Toen ik Thingvalla bezocht en bij de Øxará-waterval aankwam, werd ik gehuld in een op extase lijkend gevoel van zaligheid – zonder dat er enige aanwijsbare fysieke oorzaak van deze toestand was.

Ik kon het alleen maar voelen als een begroeting van wezens die niet van deze wereld waren."

Toen ik zelf mijn IJslandse vrienden in de herfst van 1988 bezocht, werd deze foto genomen bij de Øxará-waterval.

Toen Martinus in 1954 India bezocht, woonde hij enkele weken bij Anna Ørnsholt, die gedurende vele jaren een van zijn trouwste aanhangers in het buitenland was geweest. Toen ze op een dag samen door een nabijgelegen junglegebied wandelden, vroeg Martinus plotseling: "Zitten hier geen wilde dieren?"

"Jazeker, die zitten er wel", antwoordde ze, "er zijn een paar tijgers. Maar ik wandel hier zo vaak, omdat ze zich maar zelden overdag laten zien!"

Martinus draaide ogenblikkelijk om. Hij zei:

"Je moet jezelf nooit in gevaar brengen. Ook al heb je enkele goede beschermengelen, toch moet je altijd zelf doen wat in je vermogen ligt, om gevaarlijke situaties te vermijden!"

Op een dag werd aan Martinus gevraagd een jongedame te bezoeken die op sterven lag. Zij leed erg aan suikerziekte en was al jaren helemaal blind. Martinus troostte haar zo goed hij kon en vertelde haar het een en ander over wat zij kon verwachten, wanneer ze nu spoedig over de drempel naar de geestelijke wereld zou gaan. Hij zei:

"Als ik je kon helpen, had ik dat al lang gedaan – maar dit is een zaak tussen jou en God!"

Het behoorde niet tot de missie van Martinus om als wonderdokter op te treden – of anderszins wonderen te doen. Maar zoals de lezer van dit boek bemerkt zal hebben, blijken in de loop van de jaren verscheidene vrienden en kennissen van Martinus verslag te kunnen doen over verschillende voorvallen, die laten zien, dat hij toch in stilte enkele kleine en grote wonderen gedaan heeft. Deze weinige voorbeelden zouden ongetwijfeld aangevuld kunnen worden met vele andere, maar ik wil hier volstaan met maar één typisch voorval te vermelden, dat mij ter ore is gekomen.

Tot het midden van de jaren dertig van de twintigste eeuw was het werk van Martinus nog maar zo weinig bekend, dat hij bijna iedereen die erin geïnteresseerd was, persoonlijk kende. Een van hen was een man die gedeeltelijk arbeidsongeschikt was omdat hij een beroerte gehad had. Toen hij op een dag alleen thuis was, kreeg hij een levensgevaarlijke beroerte. Hij viel op de grond en de situatie was zeer ernstig. Plotseling stond Martinus in de kamer. Hij sprak hem kalmerend toe, ondersteunde hem, hielp hem op een sofa en zorgde ervoor dat hij wat stimulerende medicijnen kreeg. Hij bleef bij hem tot hij helemaal over zijn aanval heen gekomen was; toen pas trok hij zich terug.

Maar het was een compleet raadsel voor de zieke man, hoe Martinus kon weten dat hij hulp nodig had, en hoe hij in zijn huis gekomen was, dat altijd afgesloten was.

Volg op achterpagina

Citaat

Door de onbalans oftewel teveel of te weinig sympathie kan het individu onmogelijk het normale gevoel van zijn eigen aanwezigheid in het heelal beleven.

.....

INTERNATIONALE WEKEN

KLINT 2020

Dit jaar is in Denemarken geen Engels programma op papier verschenen. Wie een computer ter beschikking heeft kan het programma bekijken en/of downloaden: https://www.mcklint.dk/wp-content/uploads/2020/01/2020_mc-programme.pdf

Er worden de volgende lezingen gegeven 's avonds om 19.00 uur.

Week 5, 26-31 juli 2020

- zo 26-7: Mary McGovern: *The Divine Something in Everything and Everyone*
ma 27-7: Karin Jansson: *Understanding the Signs of our Times*
di 28-7: An Evening of Art
wo 29-7: Pernilla Rosell: *Walking Your Own Cosmic Path*
do 30-7: Anne Külper: *The Inner Temple*
vrij 31-7: Entertainment

Week 6, 2-7 augustus 2020

- zo 2-8: Söre Grind: *Being at Peace with the World and Yourself*
ma 3-8: Ole Therkelsen: *The Future of Esperanto*
di 4-8: An Evening of Art
wo 5-8: Anne Pullar: *Exploring and Embracing your Inner World*
do 6-8: Tryggvi Gudmundsson: *From Mysticism to Spiritual Science*
vrij 7-8: Entertainment
- .....

's Zomers, als het mooi weer was, nam Martinus graag de uitnodiging aan om een korte theepauze in mijn tuin te houden, die aan die van hem grensde.

Maar het zou nooit in hem opkomen om naar mijn tuin te komen alleen om daar te gaan zitten, uit te rusten en van de zon te genieten. Hij zei: "Ik vind dat ik dan mijn tijd verspil!"

Wordt vervolgd.

*Van links
naar rechts:
Grethe
Brinkhard,
Sigurd (Sigge)
Westerlund,
Martinus,
Inge Sørensen,
Anni
Hultmann,
Gerard Oude
Groen en
Else Olsen.*

Internationale weken in Martinus Centrum Klint 2020 van zondag 26 juli t/m vrijdag 7 augustus

Week 5: 26 juli-1 aug. – De zin van het leven

Week 6: 2 aug.-7 aug. – Van mystiek naar geesteswetenschap

Reserveren via telefoon 00 45 3834 6280, ma t/m do 13.00-16.00 uur,
vrij 9.00-12.00 uur, of e-mail: info@martinus.dk
